

Перші відкриття появились через пару хвилин а саме глиби каменю, і якщо їх роздивитися то можна побачити що це не просто камінь, а розбитий голем і їх було не мало, зробивши замітку про големів Лео став вести обережніше бо хто знає, який сюрприз його може чекати, можливо ще робочий голем якого він точно не переможе, бо як перемогти кам'яну статую дерев'яною палкою? а відповідь проста, ЦЕ НЕ МОЖЛИВО!!! Так що поміцніше взявши факел він пішов вперед. І вже через пару метрів появилсь ще одна знахідка, а саме скелет чий то був скелет неможна сказати, із всього що в нього було це тряпки які колись були одягом, довго Лео його не розглядав і пішов далше.

По дорозі йому попадались ще частини големів які були розбиті, це його і заспокоювао і лякао бо якою силою треба мати щоб їх так розбити. Крім големів йому попадались скелети, деякі з яких явно були нелюдські в деяких були роги в інших хвости, а в інших були і рога і хвости.

Через деякий час час Лео дійшов до якогось кімнати яке нагадувало зал, кімната було на диво велике притому що вона була так глибоко в горі і при цьому небуло ніяких опор які могли тримати стелю щоб та не обвалилась. Роздивившись Лео не побачив прохода далше, так зовірішив спочатку обійти кімнату вздовж стіни у пошукх далшого проходу.

Оглядаючись час від часу залишки людей і нелюдей він знаходив маленькі поясні сумки в яких були то флакони чи поіржавілі інструменти і тому подібні дрібниці, взагалному нічого цінного окрім самих поясів і флаконів. Які він міг потім використати так що Лео взяв з собою чотири поясних сумок, дві на талію і одну через праве плече а іншу через ліве. Їх було більше но він не брав, бо мішали би рухатися і просто тому що більше йому і не треба.

В два пояси Лео ставив нерозбиті колби, бо не знав що і коли йому може знадобитися а в них пожна щось тримати від води до дрібних мінералів і трав, в іншу сумку він ставив дрібні предмети які потом можна почистити і знайти їм застосування. Ось так обшукаючи усе він обійшов зал, і знайшов прохід навпроти тунеля з якого вийшов.

Входом були дерев'яні двері, які були вибиті а можливо їх ніхто і не вибивав зараз не можна сказати, бо двері просто розвалюються на частини що вказує яке це місце давнє, або прото двері з самого початку були погані зараз вже ніхто не скаже.

Кімната була невелика, порівняно від зала, в ній були лиш глиби каменів і пара скелетів. Один з яких був нелюдський що свідчать рога, а саме три. Більше в ній нічого не було так що Лео обережно обшукав скелетів і в одного він знайшов цілий флакон з якоюсь рідиною вона була фіолетового кольору. Незнаючи що з такою знахідкою робити він поставив її в окрему сумку.

І так вийшовши з кімнати повторив процес що робив з першою половиною кімнати, але перед цим запалив засний факел бо той що він зараз тримає починав згасати, хоча він буде ще горіти але вже не так багато світла буде давати, а світло на даний момент найважливіша річ.

Обійшовши і її він направився до центру зала, коли він дійшов то побачив розбитий кристал, і по вигляду було зрозуміло що його розрубали. Сам кристал був синій і по вигляду його двох частин він був ромбовидний.

Лео з обережністю почав його роздивлятися, звичайно сам кристал може і безпечний но обережність всеодно не помішає. І в якісь момент Лео захотів його взяти цілковито з любопитства. Цікавість це така річ що може згубити любого, навіть найобережнішу істоту.

Взявши одну половину кристала Лео роздивився чи нічого не змінилось, для щастя або чи біди. Сам кристал по відчуттям більш всього нагадував скло, але з специфічними відчуттями такми як щось холодне, як лід.

Ось так Лео простояв так деякий час постійно роздивлявся кристал, і так йому взбрела одна з фанатичних і найгірших ідей до якої розумна людина ніколи не додумалась, а якщо і додумалась точно не робила, це влити в кристал свою енергію.

Ось він вливає її, і майже відразу кристал засвітився голубуватим світлом. Придививши він побачив що тріщини на кристалі, які він не побачив через погане освітлення, почали зникати, але це зайняло деякий час.

Припинивши подавати ману в кристал Лео відчув слабкість хоч і не сильну але слабкість і він знав, це означає що енергії лишилось небагато.

Так що він забрав дві половини кристала і всі осколки які міг побачити, їх поставив в одну з колб, а більші в сумку флакона із рідиною. І пішов до вихода, якіє насправді є входом в печеру. Йшовши він деякий час а слабкість постійно наростала.

Дойшовши до входу Лео скинув із себе сумки і поставив біля них дві частини кристала, ліг відпочити і майже відразу заснув.

Внимание! Этот перевод, возможно, ещё не готов.

Его статус: перевод редактируется

<http://tl.rulate.ru/book/25016/736642>